

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و برزنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: Knut Mellenthin

برگردان از: م. ن.

۰۸ جنوری ۲۰۱۶

اتحاد امریکا با عربستان سعودی برای ابد نیست

در ماه جنوری (۱۹۷۵) در صدر مجله (Spiegel) مضمونی تحت عنوان " جنگ علیه شیوخ نفتی؟" نشر شد. پوش مجله عکس های "جرالد فورد" رئیس جمهور سابق و "هنری کیسینجر" وزیر امور خارجه سابق امریکا را در لباس نظامی و تفنگ ماشیندار در حالت حمله به یک ساحل عربی نشان می داد. در نمای عقبی عکس برج های مخازن نفت دیده می شد.

این در زمان "بحران نفت" بود، زمانی که کشور های تولید کننده نفت (اوپک) قیمت نفت را خیلی بلند برده بودند. کیسینجر در مصاحبه، در صورت "اختناق واقعی جهان صنعتی" کشور های تولید کننده نفت را با استفاده از نیروی نظامی تهدید کرد. فورد رسماً تشریح کرد، که " این نظریه، انعکاس دیدگاه رئیس جمهور است". در قطعات نظامی غربی برای جنگ آمادگی گرفته شد و توسط مانورها به نمایش گذاشته شد. زبان رسانه ها خیلی ستیزه جویانه و نژادپرستانه بود: عشایر قرون وسطایی علیه مُدرنیته و تمدن.

فقط پنج سال بعد **زیبگنیف برژینسکی** مشاور امنیت ملی رئیس جمهور **جیمی کارتر** برگشت یا چرخشی را هدایت کرد. عربستان سعودی یکی از دو رُکن بود – رُکن دیگر پاکستان- که امریکا بالای شان جهت تمویل مالی، مسلح ساختن و سوق دادن مجاهدین افغانستان سرمایه گذاری کرد. در زمان ریاست جمهوری **رولاند ریگن** (۱۹۸۱-۱۹۸۹) عربستان سعودی برای اولین بار دریافت کننده سلاح های امریکائی با هزینه میلیارد ها دالر شد. لابی یا طرفداران اسرائیل حد اکثر مقاومت شان را علیه این حرکت نو بسیج ساختند، ولی ریگن توانست، با کوشش زیاد پیروزی اندکی را در کنگره کسب کند.

این که این تغییر ستراتیژی ، بین حلقات رهبری امریکا قطعی، بدون چون وچرا و تزلزل ناپذیر نبود، پس از ۱۱ سپتمبر (۲۰۰۱) مشخص شد. به تاریخ ۱۱ اکتوبر سرمقاله ای در واشنگتن پُست با عنوان " پارادوکس عربی" ظاهر شد. نویسندگان این مقاله این طور نوشتند: "یگانه و بزرگترین عامل تروریست اسلامی، دقیقاً حکومت هائی اند که اکنون مدعی اند، که از ایالت متحده امریکا حمایت می کنند". کشور مصر به حیت یک "مثال مهم" نامیده شد؛ "رژیم استبدادی آن زیر حاکمیت حسنی مبارک از نگاه سیاسی خسته و از نظر اخلاقی ورشکسته است".

نیوزویک یکی از بزرگترین دو مجله خبری امریکا در ۱۵ اکتوبر (۲۰۰۱) یک نتیجه گیری نابودکننده ای از تحولات خاور میانه به نشر رسانید: مُدرنیزه یا نوسازی درین منطقه به مقصود نرسید. اغلب کشور های عربی امروزه کمتر آزاد اند، به مقایسه با ۳۰ سال قبل. "رژیم عربستان سعودی یک بازی خطرناک را هدایت کرد. (.....) در ۳۰ سال گذشته سعودی مدارسی را تمویل کرد، که ده ها هزار نیمه باسواد و مسلمان متعصبی تولید کردند، که دنیای مُدرن و مردمان غیر مسلمان را به نظری بی اعتمادی و بدگمانی عمیق می نگرند".

وال ستریت، مجله محافظه کار نُو، به تاریخ ۳۰ اکتوبر (۲۰۰۱) در سرمقاله ای نوشت، که رابطه امریکا و عربستان سعودی در "دوراهی" قرار دارد. "امروزه یک واقعیت غالب است، که این «دوست» منبع اصلی تمویل مالی القاعده ست". اگر در عربستان سعودی یک رژیم رادیکال تر یا تندروتر دیگری به قدرت برسد، لااقل یک فایده خواهد داشت؛ روشن شدن رابطه [با آنها]: در آن صورت تسخیر میدان های نفتی عربستان توسط امریکا به طور مستقیم مطرح خواهد شد.

کسانی که در آن زمان با آواز بلند خواهان قطع روابط امریکا با عربستان سعودی بودند – به خصوص محافظه کاران نُو، جنگ طلبانی در میان جمهوریخواهان و لابی یا طرفداران اسرائیل – اکنون متعهدترین مدافعان و حامیان رژیم ریاض اند. این [تغییر نظر] باید به حیت یک حکم یا تصمیم نهائی بد فهمیده نشود. و ضمناً: چیز هائی که عربستان به خاطر آن نکوهش می شود، اکثراً با رضایت و در توافق با دولت امریکا عملی شدند.

لینک مقاله به زبان المانی:

<http://www.jungewelt.de/2016/01-05/028.php>